

Віктор Захарченко – почесний професор КНУКіМ

«ВІД СТАНИЦІ – ДО СТОЛИЦІ...»

Є в мистецтві імена, до яких не потрібно додавати ніяких регалій чи офіційних звань – називаєш ім'я і прізвище, а в нашого ювіляра – Віктора Гавриловича Захарченка – достатньо лише прізвища, – як усі одразу розуміють, про кого йдеться, бо це ім'я – легенда, постать, Митець з великої літери, музикант і знавець народних пісень від Бога!

75 років тому 22 березня на свято, яке в народі називають Сорок святих, у кубанській українській станиці Дядьківський народився хлопець. Було це незадовго до Великої Вітчизняної війни, батька Віктора в серпні 1941 року забрали на фронт, а вже в листопаді родина отримала на нього похоронку. Перед цим померли дві старші сестри Віктора Гавриловича. Мати думала, що і він довго не проживе, бо зовсім маленьким узяв до рук гармошку й одразу почав на ній грати, наче його хтось навчав цьому. «Це не на живе...» – ці слова матері згадує сьогодні ювіляр зі сльозами на очах, бо пам'ятає жах воєнних років... Пригадує, як мати після війни все життя чекала на батька, а вони маленькими дітками збиралися біля печі й кричали в трубу: «Тато, ріднесенький, повертайся до нас!» Згадує слова матері, яка прожила 89 років: «Ці роки мені Господь за батька доточив», і сам каже, що міг уже давно спостерігати за нами з інших вимірів, бо 17 років тому після страшної автокатастрофи ніхто з лікарів не давав шансів на життя, однак, напевно, Господь додав років за тих братів і сестер, що померли маленькими...

75-річчя народного артиста Росії, народного артиста України, доктора мистецтвознавства, професора, художнього керівника і генерального директора хор відзначає великим туром державами СНД, який має символічну назву «Від станиці до столиці». Тур розпочався 21 березня концертом у Санкт-Петербурзі. Потім були два аншлагових концерти у Кремлівському палаці в Москві (23 і 24 березня) і один у Мінську (25 березня).

«УСЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЛЮБОВІ – І НЕЮ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ...»

Святкування ювілею метра народнописенного виконавства в Україні розпочалося 26 березня із творчої зустрічі Віктора Гавриловича Захарченка зі студентами і викладачами факультету музичного мистецтва Київського Національного університету культури і мистецтв, куди шановний ювіляр завітав на запрошення кафедри фольклору, народнописенного і хорового мистецтва та особисто професора-фольклориста Івана Сінельникова та за підтримки завідувача кафедри – заслуженого діяча мистецтв України Наталії Регеши. Зустріч розпочав ректор КНУКіМ – народний артист України, доктор педагогічних наук, професор

«Я дуже щаслива людина!»

Віктору Захарченку – 75!

Михайло Поплавський, який вручив шановному ювіляру диплом почесного професора університету за видатний внесок у збереження і розвиток народної культури і мистецтва України, а також наголосив, що для КНУКіМ є великою честю співпраця з видатним Кубанським козацьким хором і його легендарним керівником (про творчі подорожі фольклорного ансамблю «Кралиця» КНУКіМ і майстер-класи його керівника І. Сінельникова на Кубані читачі газети «Культура і життя» вже читали в попередніх випусках).

А потім було живе спілкування ювіляра з аудиторією. Користуючись унікальною можливістю поспілкуватися з живою легендою, глядачі розпитували Віктора Гавриловича про все: дитинство, що припало на воєнні роки, творчий шлях маестро, навчання в консерваторії, в Москві, роботу у видатних творчих ко-

лективах, історію Кубанського хору, композиторську творчість і т. ін.

«УСЕ, ЩО Я БАЧУ І ЧУЮ НА СЦЕНІ – ПОДАРУНОК БОЖИЙ...»

Концерти Кубанського козацького хору в рамках ювілейного туру «Від станиці до столиці» відбувалися 27 і 28 березня в Національному палаці «Україна». 27 березня Віктор Гаврилович Захарченко приймав вітання від Національного заслуженого академічного ансамблю танцю України ім. П. Вірського і його керівника – Героя України, професора, академіка Мирослава Вантуха. В цей день на сцені Палацу «Україна» ювіляра вітав також ректор КНУКіМ М. Поплавський і творчі колективи вузу: Український народний

неперевершені яскраві образи, які несуть усі учасники колективу без винятку – від солістів до рядових артистів хору, балету чи оркестру... Та що я кажу – рядових у цьому колективі просто немає!

Кубанський козацький хор є унікальним творчим колективом, найстарішим на території Росії народним хором (колектив нещодавно відсвяткував своє 200-річчя), що пропагує народне мистецтво Кубані, а відтак – українське народне мистецтво. В останні роки хор омолодився, з'явилися нові солісти, які прийшли на заміну відомим майстрам А. Лізвінському, М. Крапостіній, Т. Бочарьовій, Р. Гончаровій, Г. Черкасову та іншим. Так – це вимога часу і сцени, що любить молодих, тому і в репертуарі колективу з'являються нові пісні (як народні, так і на музику В. Захарченка), які (не забуваючи й старий, відомий репертуар – «Розпрямуйте, хлопці, коней!», «Як служив я в пана», «Ти ж мене підманула» та ін.) під час не таких уже й частих концертів в Україні Віктор Гаврилович Захарченко прагне показати київській аудиторії.

«ВИ ЗНАЄТЕ, ХОЧЕТЬСЯ ЖИТИ! ТРЕБА ВІРУВАТИ, ТРЕБА ЖИТИ!»

«Те, що я кажу – дуже особисте і дуже важливе! Ви знаєте, хочеться жити! Хочеться робити добрі справи во славу людей і во славу Божу!» – наголосив по закінченню київських концертів Віктор Гаврилович Захарченко. Після Києва хор поїхав чотирнадцятьма містами України, заплановані також концерти в станицях Кубані, Краснодарі, а завершується ювілейний тур великим концертом авторських творів композитора В. Захарченка у великій колонній залі Московської консерваторії. В найближчих планах хору – проведення вже п'ятнадцятого фестивалю православного документального кіно, культурна програма Зимових Олімпійських ігор у Сочі (Кубанський козацький хор є офіційним послом цих ігор у світі), новий набір до дитячої школи імені В. Захарченка, постановка нових програм...

«Від скількох талановитих людей я записував пісні! Пісні народ співає, бо вони життєві. Народ оберігає свої пісні, тому їх і співає!» Український Народ і наші українські пісні живуть саме тому, що їх підтримують такі фанати й майстри, як Віктор Гаврилович Захарченко! Многая і благая літа йому і його колективу ще на багато-багато років!

Валентина СІНЄЛЬНИКОВА,
кандидат історичних наук

О. Снар, А. Астаф'єв, В. Захарченко

лективах, історію Кубанського хору, композиторську творчість і т. ін.

«Усе починається з любові і нею закінчується, тому, якщо насправді любите свою справу – мистецтво, – звертався Віктор Гаврилович до студентів, – досягнете всіх цілей у своєму житті, які перед собою поставите! Я дуже щаслива людина – у мене збулося все, про що мріяв: хотів бути музикантом – я ним став; у дев'ятому класі школи, коли вмів грати лише на гармошці, написав у своєму щоденнику: «хочу бути композитором» – і став ним: Бог дарує мені мелодії, солісти і колективи співають безліч моїх пісень; мріяв бути керівником саме Кубанського хору – і керую ним уже майже сорок років! Хотів у дитинстві побувати в різних країнах – і з Кубанським хором

хор ім. С. Павлюченка (художній керівник і головний диригент – Олена Скопцова) заспівав з усіма глядачами в залі «Многая лета» ювілярові, а фольклорний ансамбль «Кралиця» подарував Віктору Гавриловичу українську народну жартівливу пісню «Ой побреду, побреду», якій ювіляр аплодував стоячи, і наголосив: «Які гарні діти тут навчаються, яку правду життя вони несуть на сцену!» 28 березня вітання п. В. Захарченку висловлював Національний академічний народний хор ім. Г. Верьовки і його керівник – Герой України, професор, академік Анатолій Авдієвський.

Два дні концерти Кубанського хору в «Україні» відбувалися з аншлагами – колектив дуже люблять київські глядачі! Незламний козацький дух, азарт,

Пісенний дарунок від хору ім. С. Павлюченка